

Obsah čísla:

Sůl nad zlato.....	1
Výtah z jednání staršovstva 9. 4. 2026.....	3
Hele, tamhle jsou další z Dejvic.....	4
Z minulosti naší dejvické sborové rodiny (2).....	5
Dědičný(?) hřích(?).....	6
Okénko (nejen) pro děti.....	8
O křtech.....	10
Noví členové sboru se představují.....	10
Jak jsme se poměli u dalšího Koláčování.....	11
Kalendář na květen 2026.....	12

Sůl nad zlato

Z lékařského hlediska je to naprosto jasné. Zlato je v medicíně na nic. Není součástí živé hmoty. Ani jako stopový prvek. V těle se na nic nepotřebuje ani nemůže potřebovat. Však se ten žlutý kov nedá ničím rozpustit – jediňě lučavkou královskou a to je směs tak silných kyselin, že v těle nemá co dělat. A když se zlato nerozpustí, nemůže vytvářet ani sloučeniny, o kterých by stálo za to uvažovat, že by v těle k něčemu snad mohly být.

Zlato se používalo jen na umělé zuby a to ne snad proto, že by bylo ideálním materiálem, ale hlavně asi proto, že vyzlacený úsměv byl známkou bohatství a rádobý solidnosti svého nositele. To do dneška odpadlo, v módě je bílý chrup, takže se používají umělé hmoty, které zlato v ústech bohatě nahradí – a nemusíme se kvůli nim zbavovat snubních prstýnků po rodičích.

Zlato se v medicíně používalo ještě k léčbě jedné nemoci, zvané progresivní polyartritida či revmatoidní artritida. Dávaly se „zlaté injekce“ – ty vyrobit bylo nesmírně obtížné, vzhledem k tomu, že udělat ze zlata roztok skoro nejde a zařídit, aby ten roztok byl snesitelný pro lidské tělo, taky skoro nejde. Ale i tuhle léčbu je dnes možno nahradit modernějšími postupy. Shrnuto a podtrženo: Zlato je komodita pro medicínu nezajímavá.

Sůl naopak je součástí živé hmoty natolik, že musí být v každé živé buňce, aby ta buňka byla živá. Sůl tedy máme v játrech, ledvinách, v srdci, v mozku, koluje nám rozpuštěná v krvi – máme ji prostě všude.

Jsme slaní – to poznáme, když ochutnáme své slzy. Abychom dobře fungovali, musíme být slaní správně – ani moc, ani málo. Sůl totiž vždycky k sobě přitahuje rozpustilo, tj. vodu. Když dáme živou buňku do čisté vody bez soli, sůl, která je v buňce, bude z okolí přitahovat vodu, buňka bude otékat a určitě jí nebude dobře, může i prasknout a zemřít.

Když dáme tutěž buňku naopak do přesolené vody, okolní sůl bude vytahovat z buňky vodu a zase je to špatně. V buňkách i v okolní tekutině musí být soli stejně, pak je všechno v pořádku a život může žít.

Někteří vyznavači „správné výživy“ sůl odmítají jako něco nezdravého. Ale mýlí se. Sůl je v těle potřebná a jsou chvíle, kdy ji musíme doplňovat. Když se v létě hodně potíme, nestačí pít čistou vodu. Protože potem ztrácíme hodně soli, jsou na místě nápoje se solí – minerálka, pivo – je na místě i přisolit si jídlo. Nesolit je špatně, přesolovat je taky špatně. Solit se musí správně.

Ta správná slanost našeho těla je 0,9 %, tj. 9 desetin gramu soli na 100 g tekutiny. A teď se ptáte, proč je to vymyšleno právě tak a ne třeba 0,75 nebo 1,1. Život kdysi vznikl v moři – a moře je slané. První živé buňky byly stejně slané jako mořská voda, ve které žily. Pak život vylezl z moře na souš a své moře si nesl sebou. I my máme v sobě své moře a to moře v nás je dokladem vzniku a vývoje života před dávnými miliony let. Dnes je moře slanější než my, protože soli v moři pomalu přibývá – řeky stále přinášejí do moře novou sůl, kterou vyplavily z pevné země, voda z moře se odpařuje a sůl v moři zůstává. Proto se pitím mořské vody nenapijeme, ale naopak vysoušíme.

Myslím, že mezi vámi nejsou bibliční fundamentalisté, kteří zprávu o stvoření chápou doslovně a trvají na tom, že svět a život vznikl v šesti dnech. Já to nepopírám, jen čtu Písmo v souvislostech a vykládám si Písmo Písmem; vím tedy, že „jeden den u Pána je jako tisíc let a tisíc let jako jeden den“ (2 Pt 3,8). Nebylo to šest lidských dní, bylo to šest dlouhých období – Božích dní. A i podle Bible se hemžily životem nejprve vody. A ty vody byly slané. Slanost lidského těla – nižší než slanost dnešního moře – dokládá, jak dávno vznikl v moři život. A pro mne je dokladem, že Bůh tvoří právě takhle.

Pán Ježíš si význam soli pro život jistě uvědomoval. Neřekl učedníkům „Vy jste zlato země“ – jste jen ozdoba, sice krásná, ale sama o sobě bezcenná a nepotřebná. Řekl „Vy jste sůl země“ – stačí špetka soli, aby jídlu dala chuť, stačí 0,9 % soli, aby tělu dala život. A kupodivu nesmí být víc. Přesolené jídlo se nedá jíst, přesolené moře – a to v Izraeli dobře znali – je mrtvé. Špetka soli stačí.

Proto asi bloudili dřívější křesťané, když se domnívali, že ke křesťanství se musí obrátit celý svět. Proto asi bloudíme my, dnešní čeští křesťané, když si děláme starosti s tím, že ubýváme. Soli stačí špetka! Pořád je nás přece víc než 0,9 % v českém obyvatelstvu. K dobrému jídlu stačí špetka, k životu stačí špetka, ale ta špetka musí být správně slaná. Usilujme tedy o správnou slanost!

Amen.

Zdeněk Susa

Výtah z jednání staršovstva 9. 4. 2026

Staršovstvo navštívila Martina Prethero, nová členka sboru (přistoupila i s dcerami Florence a Clementine při křtu syna Noaha). Staršovstvo se s ní seznámilo.

- Staršovstvo se ohlédlo za postním obdobím, velikonočními bohoslužbami a křty s poděkováním sestře farářce za přípravu.
- Staršovstvo se zabývalo přípravou mimořádné schůze 18. 4. a informacemi pro nové členy sboru.
- Staršovstvo schválilo konání výletu pro rodiny s dětmi 16. 5., workshopu pečení chleba pro děti a letní pobytové akce pro děti.
- Staršovstvo na podnět Elišky D. Härtelové diskutovalo o používání překladu Bible 21 a dalších překladů v liturgii.
- Staršovstvo vzalo na vědomí průběžnou zprávu Libora Jílka o stavech sborových účtů a hospodaření sboru.
- Staršovstvo vzalo na vědomí výtěžek sbírky na Hlavní stavební projekt ve výši 9 721,- Kč, všem dárcům děkuje.
- Staršovstvo schválilo převod částky 78 661,78 Kč na nově zřízený bankovní účet Našich pěvců.

Příští řádná porada staršovstva: **14. 5. 2026 v 19:00**, své případné podněty adresujte, prosím, Saše Jacobea či Petru Hejlovi (ideálně e-mailem).

Hele, tamhle jsou další z Dejvic...

Bylo to ve sklepení Anežského kláštera v prosinci minulého roku. Sešla se tu pestrá společnost a jejím spojovacím článkem byl autor knihy, která zde měla být „pokřtěna“. Jan Širínek napsal průvodce metodou, systémem a souvislostmi pod názvem *Pesso Boyden* psychomotorická terapie. A díky jeho pozvání se zde sešla i řada lidí z našeho sboru, někteří se pak do představení knihy i aktivně zapojili – kmotrovstvím či hudebně.

Jak to tak bývá, na konci bylo možné zakoupit si knihu a kdo měl dostatek trpělivosti, mohl si ve dlouhé frontě vystát i věnování autora. Díky knize jsem se o metodě PBSP (v Anežském klášteře jsem o ní slyšel poprvé) ledasco dozvěděl. Byť jde o knihu kdesi na pomezí odborné a popularizující publikace, jde o nesmírně zajímavé čtení. A nezvyklé uvažování. Práci psychologa si asi často představujeme jako naslouchání a následně podané dobré rady či návodné otázky. Tady se dozvíme hodně o tom, jak důležité je pozorovat obličej, mimiku, ale také být fyzicky přítomen, krýt záda a projevit empatii. To vše si vyžaduje velmi podrobný a náročný trénink.

Ale svým způsobem něco z toho známe. Když se scházíme ve sboru, mluvíme spolu, díváme se do očí a posloucháme, když si podáváme ruce, také zakoušíme, jakou sílu mohou mít tato jednoduchá gesta a sounáležitost.

A nakonec si nemohu odpustit ještě jednu poznámku ke knize. Je psána krásnou češtinou, až překvapivou u odborné literatury. Žádná zbytečná slova, příliš složité věty. I docela komplikované procesy jsou popsány srozumitelně a často i s určitou dávkou humoru a nadhledu. Autorovi tímto děkuji a vám všem doporučuji k pozornosti.

Knihu vydalo nakladatelství Portál.

Hanuš Härtel

Z minulosti naší dejvické sborové rodiny (2)

O tom, jak jsme se otužovali

Když se rozhlédnu po naší současné modlitebně a přilehlých prostorách, vybavuje se mi občas mimoděk srovnání s naším dřívějším azylem. Patrně jsem otrlý člověk bez kapky nostalgického sentimentu, protože při vzpomínkách na modlitebnu ve Wuchterlově (Kujbyševově) ulici necítím žádné dojetí. Nebo snad přece?

Hlavně ta kancelář! Zabírala asi jen třetinu plochy co současná farní úřadovna. Původně to byl kumbál na košťata, kbelíky, hadry a jiné pomůcky na potírání špíny. Když pak byl vyvolen, aby sloužil vyšším účelům, byly do něho nastěhovány velmi různorodé kusy nábytku z laskavých odkazů členů sboru. Okno místnůstky mířilo do dvora a mezi ním a protilehlou zdí bylo klepadlo na koberce, tehdy ještě hojně užívané. V kanceláři se muselo svítit celý den, což by samo o sobě nebylo zas takový problém. Horší bylo, že v kamrlíku byly dvojí protilehlé dveře a za jedněmi z nich byla chodbička do sousedního domu a z chodbičky vedl vzhůru světlík. To vyvolávalo po většinu roku v kanceláři proudění chladného vzduchu, který se žel tvrdošjně držel ve výši lidských nohou.

Copak o to, sborové sestře B. F., se kterou jsem se tam střídal, bylo hej! Už od mládí měla reumatismus těžkého kalibru, takže se nic podstatného nemohlo u ní zhoršit. Hůře na tom byla její značně mladší pokračovatelka M. R. Ta vlastně nastoupila službu ve sboru s těžce nemocnou páteří, kvůli níž byla dokonce dočasně v invalidním důchodu. Naděje, že by se zde uzdravila nebo alespoň tělesně pookřála, byla zcela mizivá. A tak tato věrná služebnice sboru čelila přizemnímu vanutí pomocí důchodek a válenek, které ji tam věrně provázely až do přestěhování sborového sídla z ponurých sklepních kobek do mnohem krásnějších suterénních komnat v ulici dr. Z. Wintra.

Nicméně v neděli kancelářička sloužila též jako útulek pro dětskou „šatnu“ s batolaty. V tu dobu připomínala výkrmnou pro brojlery, kde se na minimální ploše musí směstnat maximální počet kuřat. Kupodivu tam však nikdo ptačí chřipkou neonemocněl.

Jen málo lidí tušilo, že za shrnovací stěnou v čele modlitebny a za dalším látkovým závěsem se skrývá tajemné sklepení či spíše skladiště starých krámů. Sem v průběhu bohoslužeb proklouzly z bočních dveří (někdy nehlučně, jindy s rozverným chichotáním) starší děti, aby bylo možno rozdělit nedělní školu. Ze stěn tu padala omítka, tma byla jako za polární noci, vlhko jako v solné jeskyni a kamna žádná. Proto sem sborový hospodář umístil teplomet. Ale hygienik by nad tím prostředím asi jen lomil rukama. Ach, ty staré zlaté časy!

Daniel Henych st.

Dědičný(?) hřích(?)

Xcátníci se při pravidelném setkání (2. úterý v měsíci od 19 hodin ve sboru ČCE Dr. Z. Wintra Praha 6) zamýšleli nad pojmem, jehož chápání a interpretace se velmi různí.

Tato myšlenka není přímo ve Starém zákoně, vznikla až v rané křesťanské církvi (Augustin v 5. století) jako vysvětlení toho, že člověk byl dle Bible stvořen k obrazu Božímu, tedy musel být stvořen jako dobrý - a přitom dobrý vždy není. Je zajímavé, že judaismus to takto neřeší – přestože měl příběh o stvoření dlouhá staletí před křesťany. Až Řím 5,12 (*A protož jakož skrze jednoho člověka hřích na svět všel a skrze hřích smrt, a tak na všechny lidi smrt přišla, v němž všickni zhřešili.*) k tomu dává jakýsi základ. Dědičný hřích (DH) je hlavně pojmem katolické teologie, s tím, že křtem se smývá.

DH zní nespravedlivě a eticky problematicky (vina za to, co jsem neudělal, jen jsem ji zdědil?). V dnešní době s důrazem na autonomii každého člověka a jeho osobní odpovědnost za to, co udělal, není moc pochopitelným pojmem.

Už myšlenka, že dokonalí Adam a Eva porušili Boží přikázání (což mělo za následek ztrátu dokonalosti) je nelogická – když byli dokonalí, tak proč přikázání porušili?

„Dědičný“ - je možné, že viny otců se přenášejí na jejich potomky (tak by si to lidé v určitém pojetí všeobecné spravedlnosti možná představovali), ale reálně jen pokud se to dovědí (když byl otec katem

v koncentračním táboře, rodina žila bez problémů v USA, dokud se to děti nedopátraly). Dědičný od Adama – proč nedokonalost nazývat hříchem?

„**Hřích**“ - je-li hříchem přestoupení pravidel (která nám dal Bůh), není možné za hřích považovat to, co člověk udělá bez jejich znalosti. Tedy malé děti nejsou hříšné, a ani nemohou nésti na sobě jakýsi dědičný hřích. Řím 5:13 (*Nebo až do Zákona hřích byl na světě, ale hřích se nepočítá, když Zákona není.*)

Možná cesta je přes jiné pojmenování DH – ne dědičný hřích, ale prvotní hřích - který v básnickém zobrazení stvoření světa a příběhu Adama a Evy se stal právě tam. Název prvotní vina?

Také lze pojmout tak, že nejde o konkrétní osobní hřích a vinu, ale spíše o **duchovní stav** odloučení od Boha, zděděný jako důsledek prvotního hříchu Adama a Evy. A nejde jen o konkrétní hříchy jako činy, ale o zlo obecně – „hřích“ jako popis stavu nedokonalosti člověka. Stav vlastní všemu lidstvu.

Bůh s tím něco udělal - skrze kříž a Ježíše. viz Řím 5, 15 (*„... Nebo poněvadž onoho pádem jednoho mnoho jich zemřelo, mnohem více milost Boží a dar z milosti toho jednoho člověka Jezukrista na mnohé rozlit jest.“*)

Shrnutí: tzv „dědičný hřích“ je myšlenková konstrukce nevycházející přímo z Bible, navíc špatně pojmenovaná a tím zavádějící v chápání. Možná jejím cílem bylo kdysi přivést lidi ke křtu, kterým se měl smýt, a tím i do církve.

Lidé jsou stvořeni jako svobodní, rodí se jako nedokonalí. Všichni mají v sobě přirozeně od narození dobro i zlo. Zda budou dobří či zlí (hříšní) záleží na mnoha vnějších faktorech. Pokud je můžeme ovlivnit, učíme tak – i my neseme odpovědnost za svět, ve kterém žijeme.

A pojem „hřích“ ponechme na vztah každého jednotlivce s Bohem.

Bůh už s tím něco udělal: skrze Ježíše a jeho kříž. Nemusíme věc dědičného hříchu nebo prvotní viny řešit.

Karel Režábek a Xcátníci

Okénko (nejen) pro děti

Zvířata v bibli

Spojte vždy jednu biblickou postavu a zvíře, které se v příslušném příběhu vyskytuje. Postupujte vylučovací metodou, až vytvoříte 20 dvojic. Protože kvíz není úplně nejjednodušší, můžete použít nápovědu.

Odpovědi posílejte do 20. května 2026 na adresu lydie@hartelova.cz. Pokud je vám méně než 15 let, máte šanci na získání sladké odměny. Patříte-li do kategorie 15-102, udělá nám zasláné řešení radost.

Ábel	beran
Absolon	divoké včely
Abraham	had
Daniel	havrani
Eliáš	holubice
Eva	kohout
Izraelci na poušti	kozel
Jan Křtitel	křepelky
Jezábel	300 lišek
Josefovi bratři	lvi
marnotratný syn	mezek
nejvyšší faraonův pekař	opice
Noe	oslice
obyvatelé Egypta	ovce
Petr	psi
Rebeka	ptáci
Samson	153 ryb
Saul	10 velbloudů
Šalamoun	vepři
učedníci na Tiberiádském jezeře	žáby

Nápověda: Genesis (I. Mojžíšova) 3, 1-5 / Gen 4, 2 / Gen 8, 8-12 / Gen 22, 13 / Gen 24, 10-20 / Gen 37, 31 / Gen 40, 16-19 / Exodus (II. Mojžíšova) 8, 1-14 / Ex 16, 11-13 / Soudců 15, 4-5 / I. Samuelova 9, 3-10, 16 / II. Samuelova 18, 9 / I. Královská 10, 22 / I. Královská 17, 2-7 / II. Královská 9, 33-36 / Daniel 6, 17-25 / Matouš 26, 74-75 / Marek 1, 6 / Lukáš 15, 11-19 / Jan 21, 10-11

Řešení z dubnového čísla: Šifra: BERÁNEK. Najdi 7 rozdílů: podařilo se všem!

Úspěšní řešitelé v kategorii Junior: Renáta Šustrová; v kategorii 15-102: Vladimír Kohout a Ludmila Henychová

(láh)

Pobývám už dlouho u toho, kdo nenávidí pokoj.
Promluví-li o pokoji, oni odpovědí válkou.
Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc?
Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi.
Nedopustí, aby uklouzla tvá noha, nedřme ten, jenž tě chrání.
(Žalm 120,6-7 a 121,1-3)

Ekologická sekce České křesťanské akademie
ve spolupráci se spolkem Nad Drahaňským údolím,
OS na ochranu památek v Dolních Chabrech,
městskou částí Praha-Suchdol a platformou Take Care

**Vás srdečně zvou
na již devatenáctou**

Ekumenickou bohoslužbu za krajinu

**v sobotu
30. května 2026 v 15 hodin
na levém břehu Vltavy,
na zahradě
na Sedleckých skalách**

Pouť na bohoslužbu

začíná u kostela Stěti sv. Jana Křtitele
v Dolních Chabrech v 11 hodin a pokračuje
pěšky krajinou se zastávkami.
Prohlídka kostela možná již od **10 hodin**.

Při bohoslužbě v 15 hodin

kázáním poslouží **Matuš Kocian**, farář římskokatolické
farnosti u sv. Matěje v Praze-Dejvicích a duchovní správce
pro Českou zemědělskou univerzitu v Praze-Suchdole.
Účast přislíbili duchovní z dalších církví. Zpěvem a hrou
na kytaru doprovodí **Martin Bárka**.

Po bohoslužbě (cca 15.45)

besedu uvede **Adam Vrchlabský**, doktorand na Filozofické
fakultě Masarykovy univerzity v Brně a člen organizačního
týmu Ekumenické sítě Společný domov, která propojuje
jednotlivce i komunity v péči o Zemi i o společnost v duchu
křesťanské ekoteologie.

Bohoslužba se koná jako obvykle na zahradě na Sedleckých skalách
(GPS 50°08'22.1"N 14°23'32.4"E) nedaleko žlutě značené cesty
ze Suchdola do Roztok. • Pohodlně po rovině (cca 15-20 minut chůze)
je místo dosažitelné ze zastávek MHD v Praze-Suchdole (Budovec 147,
Kamýčká 107, 147). • Je možné také strmě vystoupat od železniční
zastávky Praha-Sedlec nebo od přívozu v Sedlci.
Více na www.drahan.chabry.cz
nebo facebook.com/EkologickaSekceCKA

O křtech

Naše nová křtitelnice už slouží! V poslední době jsme se mohli radovat ze křtů dvou dětí. 22. března byl pokřtěn Noah Mark Prethero, spolu s ním se členkami našeho sboru staly i jeho maminka Martina a starší sestřičky Florence a Clementine. 12. dubna byla pokřtěna Adélka Ráchel Cvrčková, jejíž tatínek Václav se stal členem sboru v nedávné době.

Saša Jacobea

Noví členové sboru se představují

Martina Prethero, grafická designérka,

děti: Florence (8 let), Clementine (4 roky) a Noah (10 měsíců)

S manželem Markem jsme žili na střídačku mezi ČR a Británií, před 2 lety jsme se usadili v Dejvicích.

Rádi cestujeme a kempujeme s naším obytným autem, lyžujeme, jezdíme na kole a na skateboardu.

Václav Cvrček, vysokoškolský pedagog – lingvista, proděkan FFUK, přestoupil z vinohradského sboru ČCE, záliby: amatérský hudebník

Jak jsme se poměli u dalšího Koláčování

V neděli 19.dubna po bohoslužbách proběhlo již VII. Koláčování. Vybírat bylo z čeho a věřím, že všichni si vybrali dobroty dle své chuti. Nejmladší pekařka Lotka upekla svůj první chléb, v nabídce byly focaccii, quiche, slané šneky i sýrové sušenky. Koláče s makovou, ořechovou i povidlovou náplní, různé druhy bábovek.

Děkujeme všem, kteří připravili pečivo a koláče, děkujeme i vám všem, kteří jste si dobroty nakoupili. Na potřeby skupiny Pomoc a na potřeby našeho sboru jsme společně získali 5 474,- Kč.

Jana Cihlová

Kalendář na květen 2026

Bohoslužby 9:30	3. 5. VP	Saša Jacobea
+ program pro děti	10. 5. VP	Anna Pokorná
	17. 5. VP	Saša Jacobea, bohoslužby s dětmi
on-line na:	24. 5. VP	Eliška D. Hárteřlová, svatodušní neděle
dejvice.evangnet.cz/line-vysilani	31. 5.	Saša Jacobea
	7. 6. VP	Saša Jacobea

Přímý odkaz na YouTube kanál ČCE Praha – Dejvice:
youtube.com/channel/UCw6RIL-UOfsQl2tI8Ik-_Fw

Mládež (13+)	čtvrtek v 18:30 – 20:00
Nejmenší děti + rodiče	čtvrtek 7. a 21. 5. v 9:30
X-cátníci	úterý 21. 5. v 19:00, téma: „požehnání“ (info: Martin Volný, martinvolny@seznam.cz)
Naši pěvci	středa v 18:30 – 20:30 (kromě 13. 5.)
Zpívání Diakonie Stodůlky	pátek 15. 5 (SB) a 29. 5. Saša Jacobea v 9:15 – 10:15
Obcování	pondělí 25. 5. v 19:00, téma: --bude stanoveno-- (info: Andrea Bohatová, andrea@ablingua.cz)
Biblická hodina	úterý v 15:30 – 16:30
Klub poznávání	čtvrtek 14. 5. v 9:30: br. Matouš: „Čína 2008 versus EU i ve fotografiích“ čtvrtek 28. 5. v 9,30: posezení nad knížkou
Staršovstvo	výjimečně: čtvrtek 14. 5. v 19:00
Ostatní	16. 5. výlet pro rodiny s dětmi (info: Marek Tichý, TichyM@email.cz) 17. 5. v 18:00 benefiční vycházka na Vyšehrad pro školu Diakonie Praha (info: M. Študentová) 21. - 23. 5. synod ČCE (Cheb) 30. 5. ekumenická bohoslužba za krajinu (Sedlecké skály)

**Uzávěrka příštího čísla Souterrainu
je v neděli 24. 5. 2026. Číslo vyjde asi 31. 5. 2026.**

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henyřchová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 – Liboc, tel.: 730 196 658 (večer), henyřchova@atlas.cz
Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 737 517 413 (Saša Jacobea), tel.: 739 246 347 (Markéta Petříčková, sborová sestra), <http://dejvice.evangnet.cz>, [dejvice@evangnet.cz](http://dejvice.evangnet.cz)

Bankovní spojení: č. ú. 2400319773/2010, var. symboly: **salár=101**, Jeronýmova jednota =102, personální fond=103

